

V naši državi produciramo 900.000 hl piva, vendar pa pivovarne kupijo samo približno polovico potrebnega hmelja doma, drugo polovico pa uvažajo iz inozemstva.

Ministrstvo za kmetijstvo je pred kratkem izdalo knjigo, kjer so izračunani proizvodni stroški za 100 kg subega hmelja. Ti stroški znašajo povprečno 2800 Din. Vendar je to svota, ki je zelo različna, od visna od zelo mnogovrstnih okolnosti. Tako znašajo v Vojvodini proizvodni stroški za 1 kg 40 do 64 Din, pa tudi mnogo več, če se pojavijo hmeljske bolezni in škodljivci. Povprečno se računa, da obrodi 20% hmeljskih nasadov zelo dobro, 40% manj dobro, 40% pa slabo.

V prejšnjih letih so bile včasih cene za 100% in več nad proizvodnimi stroški. V preteklem letu pa so padle cene tako nizko, da pokrivajo hmeljarji s prodajno ceno večkrat samo polovico proizvodnih stroškov.

ZARAZVEDRILLO

Rešitev ugank. Bile so tri gosi, ena za drugo gredo, za to ena pred dvema, ena za dvema in ena med dvema! — Čevljar prinese trinožno stolico v sobo, pod mizo je pa pes, naprej pa sami veste! — Rešitev o ptičjem gnezdu pride drugokrat, ka dar bo zopet »za deco«.

Nove uganke: Kaj je, kadar dimnikar po snegu gre? — Zakaj ima gos dolgi vrat? — Dva časa sta v ledu, se skupaj držita in samo v eni črki ločita. (Poslal Oto Srabotnik.)

Natančna brzojavka: Mesar je kupil na sejmu bika in ga je hotel po železnici spraviti v mesto. Na kolodvoru pa je izvedel, da bo vlak šele drugi dan mogel vzeti žival seboj. Da bi pa njegova žena ne bila v skrbeh, je dobri mož domov brzojavil: »Ker danes vlak ne vzame bika seboj, pridem jutri!«

Dobra budiljka. Gast v hotelu: »Ali budiljka natančno in dobro kliče?« — Sluga: »O, seveda, le malo potresti jo morate prejel!«

Tonček-kujonček je bil poreden, pa mu je dejal oče: »Če boš priden, ti bom dal 10 para!« — Tonček: »O, tako poceni me pa ne dobite! Najmanj dinar!«

Vojaški sanitejci. Častnik sanitejcu: »Kaj ste najprej dali ranjencu, ko ste ga našli?« — Sanitejec: »Požirek žganja sem mu — obljublil!«

Navihan Pepček. Učitelj: »Kdo ve, česa pred 50 leti še ni bilo?« — Janezek: »Avto, telegraf, telefon, električna luč, zrakovplovc.« — »No, Jožek, veš ti tudi kaj?« — Jožek: »Mene še tudi ni bilo!«

Naš dober Franček-pijanček! Franček-pijanček je prikolovratil iz gostilne. Dobi ga njegova žena: »Ali mi že prihajaš iz gostilne?« — Franček-pijanček: »Veš, da moram malo domov, kaj bom vedno sedel v gostilni!«

Pri izpitu. Profesor: »Kdo je vladal v Rusiji, ko je prišel tja Napoleon?« — Di-jak: »Tedad je vladal v Rusiji hud mraz.«

Dober lovec. Sosega gospej: »Vaš gospod soprog mora pa biti dober lovec. Vedno imate kaj!« — Gospa: »Tako-le je, če

gre s puško na lov, ničesar ne prinese, če pa se odpelje kam z avtomobilom, pa je vedno raca ali gos, bil je že celo prašiček!«

Tako bo najbolje! Mlad berač je prosil kmeta denarja. Kmet mu je rekel: »Dena rja vam ne dam, ali ta-le vrt mi boste skopali, pa vam dam 25 Din, drugemu bi dal le 15 Din!« — Potepuh: »Veste kaj, dajte mi 10 dinarjev, pa naj vam oni drugi vrt skoplje, bo najbolje!«

Lahek dobiček: K bogatemu kmetu je prišel potepuh: »Ali bi vi radi zaslužili 50.000 Din v trenutku?« — Kmet: »Seveda bi!« — Potepuh: »Vi možete svojo hčer in ji dajte 100.000 Din dote. Dajte hčer meni in le 50.000 Din dote, evo ste 50.000 Din zaslužili!«

Da ne bi pozabila. Žena urednika nekega lista je peljala s seboj na koncert trinajstletno hčerko. Naenkrat je opazila, da dekletce, ki je nepremično poslušalo, drži v roki žepni robec in zveže na oglu voz. Ko je godba utihnila, jo je mati vprašala »Zakaj si zvezala voz na robcu?« — »Da ne bi pozabila te čudovite melodije«, je resno odvrnilo dekle.

Neposlušna, a pametna. Šestletna Mimika je bila zelo svojeglava in materini opomini niso izdali pri njej ničesar. — »Ako tudi od sedaj naprej ne boš bolj pridna, te zamenjamo z drugo poslušno deklico.« — Dekletce pa se ni ustrašilo: »Toda mamika, kako misliš, da bi bil kdo tako neumen, da bi dal pridnega otroka za neposlušno deklico!«

Jaz ravno tako. Nekemu kmetu je postalo ponoči slabo. O polnoči je telefonično poklical zdravnika. Ko je ta nekako čez poldrugo uro prišel, je bolnik vzdihnil: »V tako pozni nočni uri prihajate k meni, gospod doktor! Verujte mi, da bodem to dobro vedel ceniti!« — »Jaz ravno tako!« je odvrnil zdravnik.

Ni prepovedano. Na vratih je stal napis: »Beračenje je prepovedano!« Berač je prišel in pozvonil. Gospodar: »Ali ne berete, da je beračenje prepovedano?« — »Gospod, nič nisem beračil, samo to vam moram povedati, da dajati vbogajme ni prepovedano in vi to lahko storite!«

Družinska pratika za leto 1928 s podobo Svete Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši!

DOPISI

Kamnica. Dan veselja je bila minula nedelja za vso župnijo, ko se je vršilo blagoslovljenje nove kapele presv. Srca Jezusovega na Bresternici. Popoldne po večernicah se je vila iz župnijske cerkve velika procesija, v kateri so fantje nosili kip Srca Jezusovega. Vas Bresternica je bila praznično okrašena in v slavolokih. Ob blagoslovljenju je bila zbrana pred krasno novo kapelo tisočglava množica. Ganljiv je bil prizor, ko so vaščani, ki so zjutraj v velikem številu pristopili k mizi Gospodovi, molili posvetilno molitev, s katero se je cela vas posvetila presv. Srcu Jezusovemu. Rosne so postajale oči, ko je gospod župnik v govoru razglašal, da bo vladal mir, blagoslov, ljubezen in zadovoljnost v vasi, kjer so postavili prestol presv. Srcu. Blagoslovljen je bil tudi zvon za kapelo, ki ga je daroval stavbenik Nassim-

beni iz Maribora. Nova kapela v sredi vasi je v kras in čast Bresternici.

Ruše. Na Jožefovo smo imeli skioptično predavanje. Predaval je g. profesor Jehart o starem in novem Jeruzalemu. Četudi je praznik razkropil Rušane na vse strani — saj je v Rušah v vsaki drugi hiši kak Joško ali kaka Pepca — je bila dvorana vendar polna pazljivih poslušalcev. — Dolgo časa je neznan tat kradel po Rušah jajca iz gnezd. Priklatil se je v hišo kar pri belem dnevu, ko so bili domači ali od doma, ali pri kosilu. Nazadnje je vendar padel v roke pravice: zasačila ga je domača gospodinja, ko je prinesel ravno njena jajca v trgovino na prodaj. Bil je to malopriden vajenec pri kolarju gospodu Čičeku. Seveda ga je gospodar takoj napodil iz hiše. — V nižavah pada neprestano dež, na Smolniku pa imajo pol metra visok sneg. — Po Rušah zopet razsaja influenza, zlasti otrok se je lotila močno.

Št. Ilj v Slov. gor. Proslavili smo v nedeljo materinski praznik. Ljubke so bile deklaracije 3- in 4letnih malčkov, govoril je viš. g. svetnik Vračko o duhovnem materinstvu in g. kaplan je zbranemu občinstvu prečital resolucijo, kjer soglasno obsojamo grozna početja nad mehikanskimi katoličani. Za razvedrilo so tukajšnje gde. dijakinje vprizorile majhno igrico. — Umrla je v Strihovcu Požganova Cila, rojena leta 1848. Poznala je 6 sentiljskih župnikov in o vsakem je vedela povedati njegove vrline in posebnosti, ki v kroniki niso zapisane. Pokojna je dolga leta oskrbovala lepšanje oltarjev in cerkve, ter imela v tem izredno fin okus. Nikdar ni o nikomur slabo govorila in za najmanjšo uslugo je bila izredno hvaležna. Pokoj njeni duši!

Fram. Pri nas že ima ubog invalid trafiko in ta zadostuje za naš kraj. Govori se nekaj o podelitvi še ene trafike trgovki, a upamo, da bodo oblasti upoštevale bedno stanje invalida in ga ne bodo oškodovale s podelitvijo koncesije za drugo — nepotrebno trafiko.

Ključarovci pri Ormožu. V našo vas se je pritepla svinjska kuga in Ključarovčani smo dolžni da se zahvalimo za odstranitev te nevarne svinjske morilke višjemu živinozdravniku iz Ptuja. — Vse se pri nas hujuje radi skrajno slabega vremena in blatnih cest.

Sv. Urban pri Ptuju. Ko so se ljudje v četrtek, dne 22. marca, spravljali k počitku, je svit ognja zdramil celo okolico daleč na okoli. Gorelo je veliko gospodarsko poslopje K. Belega, kmeta v Ločiču. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Sumi se, da je to storila hudobna roka, posebno ker je to že drugi požar v tej vasi v teku par mesecev. Ko so ogenj zapazili, je bilo že vse v plamenu, da so le s težavo rešili živino in voze. Hvala gre požarni brambli iz Biša, ki je že drugič s svojo brizgalno prihitela v noči po slabih potih in omejila, da se požar ni razširil. Ker pa je bil ponesrečeni le za malo svoto zavarovan, in je s tem hujeje v tej draginji prizadet, mu bodo gotovo dobra srca priskočila z lesom in drugim v pomoč, da si postavi zopet gospodarsko poslopje. Zopet opomin, naj se nam ne smili, skoravno težko, plačati višjo zavarovalnino, ker nesreča pride, ko se nje najbolj nihče ne nadeja, še manj pa želi!

Zreče. V dve hiši, kamor »Slov. Gospodar« zahaja, je te dni prišel neusmiljeni gost, ki mu pravimo: smrt! V večnost se je preselil bivši posestnik in zidar Ignacij Ostruh, p. d. Pušnik, star 74 let, v javnem življenju prav zanesljiva osebnost. Skoro istočasno so pa v hladni grob položili tudi potrpežljivo Mimiko Vodenik Požnjakovo, v mladih letih nautrudljivo cerkveno pevko.

Teharje pri Celju. Stevilo Mohorjanov pri nas narašča z vsakim letom. Leta 1925 jih je bilo 68, leta 1926 164, leta 1927 191, letos pa 250. Župnija je po pretežni večini delavska in je zato tembolj razveseljivo dejstvo, da raste med delavci zanimanje za dobre knjige. Vsa

čas vrlim dekletom, ki so hodile od hiše do hiše in pobirale udnino. Nabrale so tudi Din 1580 za Družbo za širjenje vere. Bog povrnil!

Sv. Andraž pri Velenju. Na visokem hribu Sevčniku je postavljena nova »vila«. Mnogo je bilo truda, predno so nam topiči naznanili, da je stavba dokončana in to je bilo 7. marca t. l. Kdor si hoče ogledati Savinjsko dolino, naj pride na Sevčnik, kjer mu bo »vila«, ki pa še nima imena, nudila streho in iz nje bo lahko opazoval kraje daleč naokoli.

Marija Gradec pri Laškem. »Domovina« je pred kratkim objavila dopis od Sv. Miklavža, kjer se dopisnik krega nad merodajno klerikalno gospodo, ker mu ne popravi cest. Naj bi nam gospod politični zgodovinar zraven še zapisal, kdaj v občini Marija Gradec ni, kakor pravi, »regiral klerikalni režim«, in je bila cesta v dobrem stanju. Torej nekaj dejstev kot odgovor na objavljeno kolobocijo v »Domovini«. Prvič: v občini Marija Gradec so vedno od leta 1873, odkar občina obstoji, zmagovale pri vseh volitvah stranke katoliškega ali če hočete klerikalnega sveto-vnega naziranja. Tudi občinski odbor je bil skozi čas v naših rokah, v rokah mož, kateri se niso nikdar sramovali vere svojih očetov in besede materine, in jim »Domovina« dela krivico, ako ji hoče drugače označiti. Drugič: cesta, o kateri piše »Domovina«, to je občinska cesta od Sv. Miklavža proti Rimskim toplicam, se je pričela graditi leta 1903 in sicer na pobudo in prizadevanje duhovnika. Kmetje so na cesti delali večinoma zastoj in prostovoljno, le okrajni zastop laški, ki je bil v nemških rokah, je včasih kaj malega prispeval. Leta 1911 je pričela občina Marija Gradec cesto graditi in posipovati, v kolikor še cesta ni bila dograjena, in je bila cesta leta 1914 že v precej dobrem stanju. Med vojno se seveda ceste ni veliko popravljalo, pač pa po vojni in je sedaj cesta tudi, ako jo primerjamo z občinskimi cestami drugih magari tudi takozvanih naprednih občin, v precej dobrem stanju. Mogoče je dopisnik »Domovine« letos zopet slišal, da se bode cesto posipavalo, kar se tu-

Naročilni list.

Znamka
25 par

P. n.

Uprava „SLOV. GOSPODARJA“

MARIBOR

Koroška cesta 5

di bode, in je mislil, naredimo strankarski kšeft, hajd, pa je napisal omenjeno kolobocijo v »Domovino«, da bodo ljudje mislili: klerikalci so se ustrašili nas demokratov in so cesto popravili. Tako za zrele pa tudi nimamo naših demokratov. Sicer pa poje znana pesem: »Vidjela žaba, kako potkivajo konja, pa i ona podigla nogu.«

Pišec. Staršem hvaležna pišečka mladina je tudi letos lepo obhajala očetov in materin dan. Ze dne 19. marca se je zbralo mnogo občinstva v verandi g. Kostevca, kjer je bilo ubrano petje, mične deklamacije in govori. Še lepše pa smo proslavili materinski dan dne 25. marca, ko smo vprizorili igro »Sv. Neža in Fabiola«. Vse igralke so svoje vloge zares dovršeno rešile. Po igri se je prečitala resolucija, ki izraža sočutje materi sv. Cerkvi, ker njeni otroci v Mehiki, naši bra-

tje in sestre v Kristusu, prenašajo krvoprelitje in tauke tako grozne, da presegaajo trpljenje prvih kristjanov. Resolucija je bila sprejeta z viharnim navdušenjem.

Pomladansko in letno najnovejše blago za ženske in moške obleke, perilo, sešite moške in otročje obleke, vse druge potreščine, špecerijsko blago ter vsakovrstna semena kupite najugodnejše v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. — Nakup jaje, masla, putra in vseh poljskih pridelkov vedno po najvišjih dnevnih cenah. 392

Ljudje, ki radi nosijo
PALMA
!! kaučuk pete !!

Prednosti: Cenejše in trajnejše so kakor izusnja, ugodna hoja ki Vam ohranja živce

MALA OZNANILA

Vabilo na redni občni zbor Kmečke hranilnice in posojilnice v Vitanju, r. z. z. n. z., ki se vrši na velikonočni pondeljek po jutranem sv. opravitlu v zadrugnih prostorih s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Predložitev in odobrenje računa za leto 1927. 4. Čitanje zapisnika in poročila o izvršeni reviziji. 5. Prosti predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor. 423

Pozor kovači! Proda se iz proste roke radi opustitve kovaške obrti, kompletno kovaško orodje po ugodni ceni. Vprašanja na upravo lista pod ime »Kovač«. 455

Klarniet »Es«, skoraj nov in izvrsten fotografični aparat 13x18 za prodati. Objektiv »Görz Doppelanastigmat«. Ferdo Meško, Velika Nedelja 13. 450

Cepljeno trsje ima Anton Turin, Modrače, p. Studence pri Poljanah. 381

Kupim dobro ohranjeno hrastovo prešo z vso opremo vred, srednje velikosti, cena se naj pošlje na naslov: Franc Klemenčič, Vukovje 56, pošta Sv. Marjeta ob Pesnici. 415

Čevljarkega pomočnika, vestnega, za močna zbita dela, se sprejme takoj, tudi vajenca, ki se je že nekaj učil. Stefančič Anton, čevljar, Staravas, Videm pri Krškem. 418

Kolarski pomočnik išče stalnega dela in zanesljivega mojstra. Franc Matjašič, Gabernik, pošta Juršinci. 416

Sprejemem učenca za mlinarsko obrt, pridnega in poštenega s popolno oskrbo ali plačo. Alojz Kupec, umetni mlin, Sv. Pavel pri Preboldu. 448

Učenca iz poštene hiše sprejme Schrott, mesar, Koroška cesta 56, Maribor. 439

Učenec se sprejme: Ivan Dežman, steklar, Maribor, Vrhanova 2. 457

Stavb. tesarski polir srednjih let, kateri ima že najmanj eno obrtno šolo za seboj, se išče za eno podružnico, s kvacijo 10.000 Din, kateri bi imel znamenje, mojstra samega nadomestovati, več osebno pri g. Franjo Spes v Mariboru, Linhartova 18. 460

Motike in drugo poljsko orodje, najboljše z jamčeno kakovostjo, trsne skake, okove za pohištvo in stavbe, pocinkano in cinkovo pločevino, kuhinjsko posodo, zanesljivo kaljiva semena detelje, pese itd. priporoča po zmernih cenah Jos. Jagodič, železnina in špecerija, Celje. 458

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 459

Veliki gramofon, 50 pl., kompl. kino z dinamo, avto NAG, kompl. motor L. in Kl. in druge avto-dela, magnete itd. prodaja se jako poceni. Pobrežje pri Mariboru, Zrkovška cesta 24. 461

Breja kobila, srednjetežka brez pogreška, se prodaja ali zamenja. Vpraša se med 11. in 12. uro pri Jos. Fries, Pobrežje pri Mariboru, Cankarjeva 4. 456

Ruše. Občinskih volitev v Rušah ne bo že dne 25. marca, ampak so vnovič preložene, in sicer na cvetno nedeljo, dne 1. aprila t. l. Na tih nedeljo je namreč v Rušah cerkveni shod in pride tudi nekaj tujcev v Ruše. Ako pa bi bile ravno ta dan volitve, bi morale biti gostilne zaprte. Kakšno žeganje pa bo to, so se gostilničarji vprašali, če nas ne bo zraven? Zato so prosili gospoda okrajnega glavarja, da preloži volitve, in gospod glavar je uslišal to prošnjo. Hudomušneži zdaj govorijo, da bomo šli po prvega aprila, ker je cvetna nedelja ravno na dan 1. aprila. Mogoče bo res, kar govorijo, vprašanje pa je, kdo ga bo ujel? Tri stranke se bojujejo za čast občinskega odborništv, vsaka bo izdala oklice na volilce. Naj se nikdo ne da zmotiti po praznih besedah ali penastih obljubah. Vsak volilec naj resno pregleda može, ki se mu predstavljajo kot kandidati za občinski odbor, naj dobro presodi njihovo dosedanje delovanje in bode kmalu spoznal, kdo je njegov prijatelj, kdo samo volk v ovčji obleki. Tako bo zdrava pamet brez hrupne agitacije našla pravo škrinjico in tej naj vsak na dan volitev zaupa svojo krogljico. Glavno bo, da vsak stori svojo volilno dolžnost, nobeden naj ne ostane doma. Naš klic bodi: Prijatelj naj voli le prijatelja, somišljenik somišljenika, bodisi da je mlad ali pa star, bogat ali reven.

Sv. Mesto, Koroško. Ker se vršijo dne 22. aprila na Koroškem občinske volitve, bode cerkveni shod na Sv. Mestu ne drugo nedeljo po Veliki noči, ampak na belo nedeljo, dne 15. aprila.

Sv. Barbara v Slov. gor. V nedeljo, dne 11. marca, so imeli tukajšnji samostojni svoj shod in občni zbor krajevne organizacije. Prazno slamo sta prišla mladi Kirbiš in pa Skraber. Udeležba je bila sijajna. 6 samostojnih, 2 demokrata in 8 naših. Najbolj interesantno je bilo, da niso upali izvoliti novega odbora, zato so lepo tih ostali. Predsednik je zopet župan iz Zimnice. Pred kratkim so tudi zborovali naši demokratje pri Sabedru ter delali razne sklepe. Menda mislijo, da jih bodo naši možje pri okrajnem zastopu in pri oblastnem odboru poslušali? Gospodje napredjaki, bodite prepričani, da bode naša stranka dovolj storila za naše zahteve! Najhujše se demokratje zaganjajo proti cesti, katera se bo gradila skozi občino Korena in to zato, ker so pri volitvah tukaj pogoreli. Gospod Sabeder, le delajte sklepe in rovarite, kolikor vam je drago, a mi bomo naredili cesto skozi Koreno, vas pa si bodo naši

občani prav dobro zapomnili! — Letošnje zimo naša mladina v društvi izborno deluje ter prireja igre. Tako je prav! Tudi knjižnica bralnega društva je pridno oblegana. Sedaj se vidi, kako je bil krvavo potreben društveni dom. V cerkvi se pridno prenavljajo oltarji, da bo sedaj nanovo preslikana cerkev, nova božja miza in sedaj še prenovljeni oltarji vsa čast g. župniku in požrtvovalnim faranom.

Sv. Ana v Slov. gor. Dne 14. marca je po dolgi mučni bolezni preminul posestnik Al. Simončič. Pokojnik je dvakrat prejel zakramente za umirajoče in je popolnoma bogudano zaspal večno spanje. Da je bil zelo priljubljen, je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležilo veliko število sorodnikov, znancev in prijateljev. Njegovi ženi in trem otrokom izrekamo iskreno sožalje, pokojnemu Alojzu pa bodi zemljica lahka!

Velika nedelja. V naši občini je veliko zemljišče, katero je skupna last vseh onih posestnikov, kateri so imeli deležne pravice pri graščini nemško-viteškega reda pri Veliki nedelji. Večkrat se je poskušalo doseči sporazum v svrhu razdelitve zgoraj omenjenega zemljišča. Največja zapreka glede razdelitve je seveda to, ker so sosesstniki razdeljeni takorekoč v tri kategorije; namreč v velike, srednje in male. Sosesstniki velikih deležnih pravic se sklicujejo na iste, a manjši pa zahtevajo, da se deli na enake dele. Pri zadnjem sestanku je gospod krajni komisar stavil tako pametne predloge, da sta obe stranki zelo popustili in le nekaj trdih buč je preprečilo, da ni prišlo do sporazuma. Nekateri se sklicujejo na to, da potem nimajo svoje živine kje pasti. Ali je vendar to pašnik, kateri bi odgovarjal sedanjim razmeram, na katerem raste le trnje, divje grmovje in pa tudi taka trava, katera živini le bolj škodi, kakor pa hasne. Ako si pogledamo dotično živino po leti na pašni, ko stoji lačna med grmovjem in žalostno muka, se nehote spomnimo na tistih sedem suhih krav v svetem pismu, katere so prerokovale sedem let lakote. Kako velike koristi bi dalo zemljišče in to prvotno, obsegajoče 54 ha, 41 a, ako bi se kultiviralo, ni treba posebej povdarjati. Ako bi se tam, kjer zdaj raste le trnje naredili lepi travniki, koliko več in pa lepše živine bi se lahko redilo, od katere bi imeli res dobiček. Za vzgled si vzamimo n. pr. sosedne Trgovčane. Tudi oni so imeli tako skupno posestvo, a so si pred dvema letoma sporazumno posestvo med seboj razdelili in sedaj si naravnost presenečen, ako prideš na dotično zemljišče. Tam,

kjer je prej raslo edinole divje grmovje in bodeče trnje, so zdaj lepe njive, kjer krasno uspeva krompir in koruza. Torej možje sosesstniki, ne butjamo s trmasto glavo v zid, kar nam le škoduje, naj že vendar pride v tej zadevi kakor najhitreje do sporazuma, kar bo najbolj koristno za nas. Najbolje bi pa seveda bilo, ako bi vmes posegla tozadevna oblast ter naredila v tem oziru že enkrat red in konec, ker kakor povsod je tudi med nami nekaj takih, kateri ne morejo živeti, ako ne delajo zgage in ovir, čeravno so prepričani, da s tem sami sebi škodujejo in še celo mislijo, da s tem svojo bistroumnost kažejo.

Loče pri Poljčanah. Dne 26. t. m., to je v pondeljek po tih nedelji, je v Ločah veliki živinski in kramarski sejm. Vabijo se okoličani in tudi tujci k veliki udeležbi!

Majšperg. Ne bodem vas, gospod urednik, nadlegoval z nepotrebnim poročanjem v naši župniji rojenih, umrlih ali poročenih. Pač pa bi vam na tih povedal, da je naš Majšperg sličen Beogradu. Pa ne mislite si, da je Majšperg tako veliko mesto kot Beograd, ali mu je v terenu podobno. Vi bi to brž mislili, če še Majšperga niste videli. Ah ne! Le občinska vlada se še bolj pogosto menja, kakor vlada v Beogradu. Glejte! Dne 8. septembra 1927 je prevzel od Jan. Turkuža g. Svaršnik kot prvi svetovalec uradovanje; dne 16. septembra je prevzel zopet g. Leopold Leskovar od občine izvoljen. Po redni občinski volitvi je bil izvoljen Zdravko Sagadin, ta je prošil, ker je že čez 60 let star, pri sreskem poglavarstvu za oprostitev te službe, ker je to postavni vzrok, je bil oprostjen in mesto njega zopet izvoljen nam priljubljeni g. Janez Turkuž, kateri je županoval že itak približno od prevrata naši občini. Vse ga spoštuje, samo tistim, kateri bi radi na njegovem stolcu sedeli, nekako ni po volji. Mi pa g. Turkuža poznamo, da občino dobro vlada, kakor prej njegov oče, kateri je nam županoval celih 34 let nepretrgano. Jasno vam kaže župniško gospodarsko poslopje, šola, pokopališče, orglje, stolpna ura itd., kar se je vse storilo po njegovi zaslugi in tako, da nihče nič ni občutil na plačilu. Celi Majšperg ima sedaj drugo lice, odkar ga je ta preobrazil. Za to njegovo marljivo in dolgotrajno županovanje, katero se je potezalo še čez vojni čas, mu je bila namenjena neka dekoracija, a žal jo je vojna požrla. Slava in čast torej njemu! Ti pa, dragi župan, vedi da smo te hoteli mi imeti, bodi tudi zanaprej naš dobri oče, da boš tako vreden naslednik svojemu drage-mu in od vseh čislane mu starčku očetu! —

Krog desete ure se je začela v lopi za kavarno plesna veselica. Ker je godba Dübella vlekla, je izpil pivo in šel. V lopi so plesali ljudje vseh stanov. Henrik je obstal pri vratih in se ozrl po prostoru. Pozornost mu je vzbudil zlasti en par; mož v pastirski obleki je plesal s črnim dekletom. Obraza plesalca Dübella ni mogel videti, vendar pa se mu je dozdevalo, da Miguela vidi pred seboj. Godba je utihnila in plesalca sta se ravno pred Dübello ustavila. Henrik je sedaj videl, da je bila njegova domneva pravilna.

Dasi se Dübella ni bal, da bi ga Miguel spoznal, je radi večje varnosti vseeno zapustil lopo. Vrnil se je v kavarno, ker je bil prepričan, da tudi Miguel pride tje pit.

Zgodilo se je, kakor je mislil: čez par trenutkov se je v spremstvu glasne družbe pojavil v kavarni Miguel. Šel je k točilni mizi, vrgel na njo pest denarja in naročil žganje. Potem se je vrnil k prijateljem.

Dübella je opazil, da pri Miguelovi mizi o njem govorijo. Potem je videl, kako je privlekel Miguel na dan velik nož in se je na njega ozrl.

Henrik je vedel, kaj pomeni, ako kdo izvleče nož in pogleda na drugega, zato mu je že začelo postajati vroče.

Kaj naj stori? Ker je videl, da je Miguel precej pijan, se mu je zdelo najbolje, da ostane miren. Argen-

tinec ga je dolgo ogledoval in se mu režal, nazadnje pa se je dvignil in šel proti njemu. Nož mu je nastavil na trebuh. Holandincu so se ježili lasje, vkljub temu pa se ni zganil.

Od Miguela ni pričakoval usmiljenja, pač pa je imel zaupanje do njegovih tovarišev. Zdelo se mu je nemogoče, da bi ga ti ne branili, ako se za Miguelovo izzivanje ne zmeni.

Zato je storil, kar je bilo v tem slučaju edino pametno: na ves glas se je začel smejati.

Njegova navidezna hladnokrvnost je vzbudila v navzočih občudovanje. Miguelovi tovariši so se res zganili.

— Pusti ga pri miru! — se je oglasil eden izmed njih. — Ne pozna naših navad. V njegovi domovini se s pestmi borijo.

Miguel je jezno odložil nož in se vrnil k svoji mizi. Ko je Henrik videl, da je nevarnost minila, se je podal k Miguelu in tovarišem in jih povabil, da z njim pijejo.

Vabilo so vsi sprejeli. Miguel je spremenil načrt. Kakor je prej skušal tujca preplašiti, tako si je sedaj prizadeval, da bi ga pridobil na svojo stran.

Ko se je ponudila prilika, je potegnil Evropejca na stran.

— Potem bodeva sama pila. Povabim vas na koza-

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
Fantje
 "BESEDE ŽIVLJENJA!"
 Naročite ta fantovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. misijon smo obhajali od 26. februarja do 4. marca. Pri vsakem opravilu vedno nalladena cerkev. Akoravno se ga še niso hoteli vsi udeležiti. Hvala gg. kapucinom, kakor tudi gospodu župniku. Naj bi nam bil vsem v veliko dušno korist!

Smartno pri Slovenjgradu. Umrla sta mla deniča Avgust Lužnik in član orlovskega od seka Anton Slemonek. Bila sta dika naših fantov. Ob njunem pogrebu se je zgrnil ves mladinski svet, da se poslovi od nepozabnih tovarišev. Dne 20. t. m. je spremljalo hvaležno ljudstvo Antonijo Krevh k zadnjemu počitku. — Pustni čas je imel znamenito novost v našem kraju. Ko je vse rajalo in norelo v Mislinjski dolini, je bilo Smartno brez plesnih vesellic. Le naprej, Smarčani, po tej začrtani poti. — Naš trgovec Miholič je kupil tovarno v Slovenjgradu. — Ivan Sušnik, znani milijonar, je prodal svojo žago in hišo g. Ferdinandu Korenu, veleposesniku v Smartnem. — G. Ziegler je prodal v Turški vasi g. Joštu svojo hišo, ki hoče svoja stara leta preživeti v domačem kraju.

Sv. Rok na Selah. Nov zvon in nove klopi v cerkvi. S pomočjo blagih dobrotnikov v domači in sosednih župnijah, zlasti po dobroti veleposesnika in lesnega trgovca ter cerkvenega ključarja g. Jožefa Hovnika, p. d. Zaborčnika na Gornjih Selah in njegove soproge smo dobili tretji zvon za našo lepo cerkvice. Vile so ga zelo posrečeno Strojne tovarne in livarne v Ljubljani. Da bi pel s svojim srebrnim glasom dolgo Bogu in sv. Roku na čast! Obenem smo dobili nove moške klopi v cerkvi, zelo lepo in okusno delo g. mizarkega mojstra Fr. Filača v Kotljah. Po leti dobimo še ženske. Tako bo polagoma vsa cerkvice prenovljena.

Sele pri Slovenjgradu. V nedeljo, dne 18. marca, je blagoslovil domači gospod župnik Fr. Ks. Meško nov bronasti zvon, ki tehtja 265 kg. V mesecu maju preteklega leta smo praznovali isto slovesnost. Takrat je bil blagoslovljen zvon, ki tehtja 752 kg. Da so zvonovi mnogo stali, vsakdo ve. Da pa smo ta denar spravili skupaj, gre pred vsem hvala gospodu župniku. Komaj šest let deluje med nami, pa je dosegel, da smo celo cerkev prenovili. Ves ta veliki trud naj mu dobri Bog poplača, ki mu naj tudi nakloni še dolgo let delovati med nami za lepoto hiše božje ter za blagor faranov.

Sv. Jurij ob Taboru. Na pepelnici dan smo imeli lep in ganljiv pogreb. Pokopali smo splošno dobrotnico Homotovo mamo iz Kaple, skrbno, neutrudljivo ženo našega uglednega, po njegovih vztrajnih delih in za

nimanjih za krščansko misel daleč na okoli znanega g. Antona Rančigaja. Velika množica znancev in prijateljev vrle Homotove hiše od blizu in daleč, ki se je udeležila pogreba, bila je živa priča, kako splošno priljubljena in spoštovana je bila pokojnica. Ta ranjka mamica, kakor smo jo radi nazvali, je bila vzorna soproga, gospodinja in mati svojih že preskrbljenih, vseskozi uglednih otrok, velika dobrotnica revežem in prava, slovenska, krščanska mati. Naj njena blaga duša nebeski mir uživa! Celi Homotovi občitelji in njenim sorodnikom naše prisrčno sožalje!

Gornjigrad. Zelo redko prineses Ti, naš stari in najboljši prijatelj »Slovenski Gospodar« kakšno novico od nas, dasiravno si tu med nami najbolj razširjen časopis. Prihaja k nam tudi drugo časopisje, ki nam pa ni po volji, posebno se nam vsiljuje »Domovina«. Cele naklade prinaša pošta v naše kraje, četudi se kar celi svežnji vračajo nazaj kot nesprejete. Ne dolgo od tega, ko sem srečal dobrega gospodarja, ki je nesel to posiljeno spako nazaj na pošto. Rekel mi je, naj še tako piše, naj se še tako sili, v moji hiši ne bo imela prostora, menda ja ne bom dopustil kvariti svojih domačih, posebno še otrok, s takim časopisom. Pri razhodu mi je namignil in ironično pristavil: »Sliši povsod se ta krepki glas: »Domovina« ni za nas.« Imamo pa žal tudi nekaj zakrknjenih in zvestih naročnikov ter razširjevalcev »Domovine« in te najdeš največ med tistimi, ki ne gredo nikoli v cerkev, ali mesto v cerkev do cerkve, ali tudi mesto v cerkev na lov in na kegljišče. — Zadnji čas so začeli razni politični nasprotniki pri nas s shodi. Ti shodi so pa seveda zelo slabo obiskani. Nič ne pomaga, da so komunisti in kmetijci, socialisti, demokrati, radičevci, republikanci in sploh vsi opustili svojo strogo razredno politiko in se strnili v skupno fronto. Vse jim je zaman. Naši somišljeniki so značajni in neupogljivi ter kakor vselej bodo tudi v bodoče porazili pisano nasprotno fronto. Sedaj, ko je v njih kolo vstopil tudi Radič sam, so dobili zopet novega poguma. Ti politični revčki in politični veterinjaki kar tekmujejo, kdo bo bolj pridren, več pridobil, da bo dobil prvi poljub, kadar pride Radič ponujati svojo »človečansko« republiko. To bo zopet hrupa, kup pa gotovo prav mali!

Sv. Križ na Slatinji. Prvič smo na Jožefovo v cerkvi in v Društvenem domu slovesno počastili naše skrbne očete. Toliko mož je res težko kedaj posetilo naše prireditve, kot dne 19. marca orlovske akademije. Počastili so

nas celo gg. zdraviliški uradniki. Oblastni poslanec g. Turk je prihitel iz Smarja govorit slavnostni govor našim dobrim očetom. Z navdušenimi besedami je proslavljal naše blage rednike in vzgojitelje. Med drugim je povdarjal, kako važno vzgojno in kulturno delo vrši v križevski nadžupniji Orel. Blagor družini, ki je prežeta z orlovskim duhom! — Dne 18. marca je obhajala zgledna Kovačičeva hiša v Dolu ganljiv družinski praznik. Devet članov se je posvetilo Jezusovemu Srcu. Orosila so se očesa navzočih, ko so trije otroci v ljubkih deklamacijah izražali svojemu novemu Gospodarju ljubezen in udanost. Videlo se je, da jim vrejo besede iz nedolžnih in pobožnih src. Mala družbica je v spomin na pomenljivo slovesnost zložila za Zlato knjigo in spominsko zastavo 110 Din. Kristus Kralj jim bodi plačnik, posebno še hišnemu gospodarju, ki je bil par dni prej okraden! Najbrž se je med večerno molitvijo prebrisane utihotal na podstrešje. Ko so vsi trdno zaspali, se je prikradel v spalnico, odprl omaro in odnesel 2 mošnji z nad 2000 Din. Mošnji so našli prazni v vinogradu, o tatu, ki je moral dobro poznati vsako malenkost v hiši, pa ni duha ne sluha.

Žusem. Dne 1. aprila t. l. se bo potegnil zopet novi zvon v zvonik župne cerkve na Zusmu. Zvon bo vliit pri »Zvonoglasu« v Mariboru. Vsem darovalcem iskrena hvala za dobre prispevke in na veselo svidenje na cvetno nedeljo!

Sv. Rupert nad Laškem. Dne 17. marca je tukaj umrl mlinar Jurij Ritovšek v Javorniku, star 77 let. Bil je vrli krščanski mož, priden in skrben za svojo družino, zaveden pristaš Slovenske ljudske stranke. Naj v miru počiva! — Velika nesreča se je zgodila prejšnji teden v hiši našega vrlega moža Ignaca Novak, p. d. Plavca v Bezgovnicah. Domači sin Ivan, korajžen in nad vse delaven in priden fant, je pri napravi rezi, ker mu je noga spodrknila, padel naravnost v kose slamorezalnega stroja. Strašne in nevarne rane je do bil na obeh rokah in tudi na glavi. Še ponoči so ga spravili po daljni in ledeni poti dobrih 24 km daleč, v celjsko bolnišnico; je upati, da bo mladostna moč zmogala nad boleznijo, kar tudi vsi iz srca želimo fantu in vrli Plavčevi hiši! — Naš občinski odbor se poteguje za upeljavo živinskih sejmov pri Sv. Rupertu, kar bi bilo v vsakem oziru dobro in koristno; a oblast stavi tako težke pogoje, da se jasno vidi, da kmeta gospoda pozna samo pri davkih in kadar mu treba vzeti; dati mu ni treba drugega kakor po hrbtu. Si bomo zapomnili!

rec izvrstnega vina. Gostilničar je moj sorodnik in nama rad da na razpologo svojo sobo.

Dübell se je skrivaj smejal. Saj je ravno to želel. Poiskala sta gostilničarja. Miguel mu je glasno pripovedoval, da ga je obiskal prijatelj, katerega mora pogostiti, zato mu naj prepusti sobo.

Kmalu sta bila v sobi. Pila sta sladkorno žganje. Miguel je bil zelo zgovoren. Naenkrat je privlekel iz žepa škatljo za vžigalice in jo zagnal na mizo.

— Gospod, ali veste, kaj je to?

Dübell ni odgovoril.

Miguel je počasi odprl škatljo in potegnil iz nje človeško uho.

Henrik se je stresel.

— Včeraj sem ga odrezal zdravniku. Jahal je k nekemu bolniku. Vedel sem, da bo šel in sem potegnil čez pot žico. Konj se je spotaknil in ga vrgel iz sedla. Predno je mogel vstati — en bodljaj in konec. Potem sem mu pokleknil na prsi, iz rane izvlekel nož in mu odrezal uho. To uho je vredno sto pesov.

— In kdo vam izplača nagrado?

— Gato Oro! To je navadna plača, ako mu kdo izroči desno uho. Še eno uho moram dobiti.

— Res?

— Da, gospod! Toda tega ne bom mogel dobiti tako

lahko. Falot mi je ušel, daleč pa ni mogel iti, ker nima denarja. Od kraja do kraja grem, dokler ga ne najdem.

— Ali je tudi ta Braziljanec?

— Ne, Holandinec, a je že tako dolgo tu, da zna samo španjolsko. Nekaj časa je bil za pastirja v Sv. Martinu. Močen fant je, z dolgo brado.

— Ali tudi ta mora umreti po naročilu Gato Ora? — je vprašal Dübell mirno, dasi ga je spreletavala groza, ko je čutil na sebi Miguelov besni pogled.

Miguel je odkimal.

— Pravite, da je srednje velikosti in ima dolgo brado? — je izpraševal Dübell. — Pred dvema dnevo- ma sem videl onstran Parane enega Holandince, morda ravno tistega iščete.

Miguel se je takoj streznil.

— Onstran Parane?

— Ne spominjam se že dobro, kje je bilo — se je delal neumnega Dübell. — Čudno, čudno, da že ne vem, v katero stran je šel.

Miguel je divje skočil pokoncu.

— Spomnite se. Raoul Las Casas je obljubil tisoč pesov, ako ga najdem.

— Česa mi ne poveste!? In kdo je ta Raoul Casas?

— Radi njega moram ubiti Holandince.

— Ali je morda razžalil Raoula?

Dalje prihodnjič.

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽE CVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta